

bora, bomo torej tudi med volitvami ljudem odpirali oči, kam so nas zapeljali Kukovci, Pucelji, Mermolje in drugi. Vi pa, prijatelji naši, maščujte se nad razbitjem strojev s tem, da razširite «Slovenskega Gospodarja» in «Stražo» v vsako hišo, a nasprotno liste vržite na cesto. To bo najboljšje maščevanje nad Kukovčevimi rokovajači.

Današnja številka «Slovenskega Gospodarja» stane samo 3 Krone.

Našim čitateljem, naročnikom in inserentom. Kakor že poročamo na uvodnem mestu, so nam roparski priganjači demokratske dr. Kukovčeve stranke razbili in zelo pokvarili stroje za tiskanje časopisov. Radi napada na našo tiskarno nismo mogli izdati tokrat «Gospodarja» na običajnih osmih straneh, ampak samo na štirih, ker smo ga s težavo tiskali na malem stroju, ki nam je še od roparskega napada preostal. Da lahko nudimo našim naročnikom več čitiva na bornih štirih straneh, smo bili primorani tokrat izpustiti inserate ali oglase in upamo, da nam tega cenjeni inserenti ne bodo zamerili.

Kako ljudstvo obračuni z Kukovčevimi agenti. Pri Sv. Rupertu je prišel na naš shod liberalni učitelj in je ugovarjal, češ: ni res, da ima Pribičevičeva in Zerjavova žlahta namen, nas Slovence posrbiti. Krepke pesti naših fantov so ga prijelo in za kazen, radi motenja shoda našega krščanskega ljudstva je moral Kukovčev agent pred zborovalci v kotu stati pod nadzorstvom in poslušati enourni govor kandidata Zebota. Časi, ko se je naše ljudstvo dalo zapeljati od liberalnih škriccev, so že davno za nami.

Liberalni učitelji, Kukovčevi priganjači. Pri Sv. Martinu blizu Vurberga sta na tamošnji šoli učiteljica Šokolica Jezrou, ki je odpravila v šoli stari pozdrav «Hvaljen Jezus!» isto je učinil učitelj Benin, zagrižen Sokolič. Vse se škandalizira nad početjem teh dveh Kukovčevih agentov. Okrajni šolski svet je moral poseči v te žalostne razmere in učiteljica Premrou mora pobrati svoja šila in kopita in sramotno oditi od Sv. Martina, Benin pa pride v preiskavo. In ta dva človeka sta najeta od «obtrnika» dr. Kukovca, da agitirata zanj.

Ali velja za Srba in Mermoljo izjema? Iz St. Ilja v Slov. goricah nam piše kmetski posestnik: Ker nisem pravočasno naznanil davkarini svoj koleselj, so me kaznovali z denarno globo 1000 dinarjev. Enako se dogaja z drugimi moji kmetskimi tovariši iz sosednjih županj. To vnebovpijočo naredbo sta podpisala, kakor sem čital v «Uradnem listu» mesar Pucelj in advokat dr. Kukovec, ko sta bila ministra. Vprašam pa slavni davčni urad: Ali velja za Srba Mijoviča in za samostojnega poslanca Mermoljo izjema? Ne Mijovič, ne Mermoljo za svoje vozove ne plačata nič. Informiral sem se in zvedel, da ima Srb Mijovič kar dve pokriti kočiji, a mu ni treba plačati takse, kakor jo moramo mi kmetje plačati. Mermoljo ima kočijo, a tudi «ništa ne plati». Ali ni to lumparija prve vrste?

Zahvala Pucelju in Kukovecu. Srednji posestnik, ki je obenem tudi župan občine v Slovenskih goricah, nam piše: V naši občini imava samo dva posestnika voz na vzmeti (na-fedre). S temi vozovi peljemo po zdravnik, živinozdravnika ali duhovnika, vozimo bolnike v bolnice. Za športe ali kake lumparije ne držimo teh vozov. In kaj se nam je zgodilo? Te dni smo bili kaznovani s petkratno globo (takso). Potemtakem nas hoče vlada uinčiti. A kdo je to zakrivil? Ministra Pucelj in Kukovec sta sopedpisala to krivično naredbo. Mi volilci si bomo to zapomnili za 18. marec!

Popravek glede volišč. V zadnji številki «Slovenskega Gospodarja» se je v članku «Nekatere spremembe volišč» vrnila neljuba pomota pri voliščih okraja Maribor levi breg. Namesto pravilno volišča Sv. Ana v Sl. gor. je tiskarski škrat postavil Sv. Anton v Slov. gor.

Smrtna kosa. V St. Janžu pri Velenju je umrl dne 2. februarja č. g. Mihael Strašek, zlatomašnik in župnik v pokoju. Svetila vzornemu duhovniku večna luč!

Provincijal frančiškanov v Sloveniji č. g. Marjofil Holecček je umrl dne 12. t. m. v Ljubljani. Rajni je bil znan javnosti izza svoje duhovniške delovanja kot duhovnik v mariborskem samostanu in kot gvardijan v Nazarju. Blaga duhovniška duša naj v miru počiva!

Kako je pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Dne 22. jan. se je poročil vrli mladenič Jožef Gradišnik z nevesto Marijo Pivec. Pri tej priliki so veseli gostje zložili za naše nove zvonove 1200 K. Naše vrle žene so pri svojem običajnem darovanju na Svečnico darovale 5600 kron za zvonove. Dne 19. januarja je umrl na Vilkomu po kratki bolezni Simon Januš v starosti 81 let po poklicu krojač. Bil je veren mož in odločen pristaš naše stranke. Dne 31. jan. pa je umrl tudi na Vilkomu po dolgi in mučni bolezni v 74. letu svoje starosti posestnik Jakob Bračko. Bil je skrben gospodar, blagi mož in dober oče svojima že omoženima hčerkama. — Tudi mi Marječani čakamo pripravljene na volitve, da popravimo, kar smo pri zadnjih volitvah zafurali, in hkrati, da se maščujemo nad izdajalci, ki so nas prodali. Ne bomo šli več tako razcepljeni na volišče kot zadnjič. Zdržimo in zedinimo se, pojdimo slišni dne 18. marca na volišče in volimo našo staro krščansko Slovensko ljudsko stranko!

Od Sv. Jakoba v Slov. goricah nam poročajo, da namerava prihodnji teden naš vrli pristaš in dolgoletni član mariborskega Orla g. Franc Snuderl otvoriti pri Sv. Jakobu svojo novo trgovino z mešanim blagom. Ime g. Snuderla nam je porok, da bodo pri njem naši kmetje in viničarji vrlo dobro postreženi.

Novice od Sv. Bolfenka v Slov. gor. Na gostiji Posegar—Svare se je nabralo za volilni sklad naše Kmetke zveze 500 K in za Dijaško večerjo v Mariboru 120 K.

Bog živi požrtvovalne goste in blagoslovi prav bogato mladi zakonski par. — V petek zvečer so tatovi vlomili v hišo posestnika Karela Mohorič v Trnovcih, odnesli so mu vse meso, ki ga je imel na podstrežju. Tudi pri Alojziju Krajncu so hoteli vlomiti, pa jih je pes pregnal. Stopinje v snegu so kazale, da sta bila dva tata in da sta odšla proti okrajni cesti. Srčna želja vsega prebivalstva je, da bi se posrečilo orožništvu najti skriti plen; dve leti je vladal lep mir, odkar je bil ustreljen mladi Arnuš. Upajmo, da bo tudi sedanja tatova doletela zaslužena kazen. — Posestvo znanih Maruhov na Pesjaku je bilo prejšnji terek vdrugeč po dražbi prodano; kupil ga je zdaj želar Zorčič iz Trnovskega vrha. Prvi kupec gosp. Rudolf Havelka, trgovec v Ptuj, je odstopil od kupa, ker je posestvo zanj preveč oddaljeno in nima pravega dovoza. — V nedeljo gremo na shod poslanca Zebota pri Sv. Lenartu v Slov. gor.; shod bo po pozni maši.

Zlata poroka pri Sv. Križu pri Ljutomeru. V nedeljo dne 4. t. m. se je v naši cerkvi vršila slovesna zlata poroka Franca in Ane Vaupotič iz Lukavec. — Po cerkveni slovesnosti so se sorodniki, soobčani in drugi gostje zbrali okrog jubilarantov v gostoljubni hiši njunega sina Matija Vaupotič, župana Lukavškega in našega vrlega somišljenika. Pri tej priliki so gostje na povabilo gospoda domačega župnika v roke hčerke jubilarjev Frančiške Vaupotič za volilni sklad Kmetke zveze darovali lepo svoto 326.50 D. Bog živi zlatoporočena še mnoga leta in povrni vsem darovalcem njihov dar.

Na kak način bi si radi pomagali. Iz Središča poročajo. Neki zaveden samostojnež, oziroma pristno demokratsko-liberalni samostojnež so se napili Kočevarjevega vina in najedli iz bogato obložene mize, mize iz hrastovega lesa iz gornjega gaja stesane in s krvjo in solzami vojnih in povojnih časov pobarvane. Tako sili in napiti, telesno pokrepčani in duševno pomandrani so skrupicali v zadnji «Kmetijski list» tako bomalost, da so res pomilovanja vredni. Zapomnite si, 18. marca ni strah nas, ampak 18. marc plaši vas! Zato si hočete na umeten način z raznimi aferami pomagati, pa ste za to preneumni.

Novice iz Zreč pri Konjicah. Zakonci Peter in Frančiška Kotnik p. d. Klemenjak, pa Pavel in Marija Kuster p. d. Grašič, oba para sta letos zdrava doživela zlato poroko. Sotrudnica pri mladinskih prireditvah Lojzika Ivšek se je poročila z Alojzijem Čerbec. V vseh treh oz. štirih hišah je «Slov. Gospodar» doma, naj torej domači list vknjiži košček hišne zgodovine. Isto velja za obitelj Hren-Kovžar. Mladi mož Ignacij je zraven drugih delavcev izpodkopaval na strmini neki štor, štor se je nepričakovano hitro prevrnil ter imenovanca pod seboj usmrtil in čudno, ravno na dan četrte obletnice njegove poroke.

Kaj se je zgodilo novega v Laškem. Smrtna kosa se je oglasila v Hrastnikovi hiši na Lahomnem ter vzela tukaj vzgledno mater Jožefo Hrastnik. Sinova in hčere, ki jih je krščansko vzgojila, so ji bili veselje in čast. Njen sin je gospod Mihael Hrastnik, namestnik kandidata SLS za narodnega poslanca v Laškem okraju. Celi rodovini bodo izrečeno iskreno sožalje. — Še drugo žrtev si je izbrala smrt v Laški nadžupniji. Ta žrtev pa je Jernej Pečnik, p. d. Plazovnik iz Plazovja. Rajni je bil ugleden mož. Priča temu tudi, da je bil dvanajst let odbornik marjagraške občine. Vsikdar je bil vnet in odločen pristaš Kmetke zveze. Pokopali so ga 11. februarja. Njegovega pogreba se jih je prav lepo število udeležilo. Bog daj njegovi duši večni mir in pokoj! — Še nekaj veselega iz Laškega. Med tukajšnjimi fanti se jih nekaj prav vro gible, pa širijo dobro časopisje. Le tako naprej! To dela čast fantom, priča o njih, da so dobrega duha. Sicer pa tudi dekleta ne zaostajajo v tem oziru. Ta dekleta so od Marijine družbe in tretjega reda. Te se zanimajo za «Cvetke» in dobro berilo. Te se naj množijo, število plesalk pa naj zgine.

Zanimivosti iz Sromelj. Namesto odstopivšega bolnega župana, trgovca Franca Petan, je bil izvoljen za župana Miha Matjašič iz Sromelj, za obč. svetovca pa Martin Cerjak iz Planine. — Perdstavo, ki jo je na pustno nedeljo naše izobraževalno društvo priredilo, so igralci igralke izvrstno igrali. — V Ljubljani je umrl tukajšnjim vinorejcem dobro znani gostilničar Peter Križ. Bil je dober vinski kupec. Svetila mu večna luč.

Za volilni sklad SLS se je pri Sv. Juriju ob Ščavnici nabralo 238.50 dinarjev, in sicer na volilnem shodu 157.25 D, na gostiji Fras—Flajsinger 16 D (nabral J. Ajlec) in v veseli družbi pri g. Pelcu v Dragotinskem vrhu 65 D. Fr. Rudolf, pos. Mala Nedelja 10 D. — Črešnjevce. Na gostiji Pučnik—Kotnik se je za volilni sklad nabralo 500 K. Na gostiji Koren—Pušnik pa potom licitacije raznih stvari visoko svoto 1240 K. Posnemajte. — Na gostiji Blaž Miklavšič s Terezejo Janžek pri Sv. Florjanu pod Bočem so gostje zložili za volilni sklad Slov. ljudske stranke 84 K. Hvala lepa! — Vzgledni občinski odborniki: Občinski odborniki občine Jarenina so darovali za volilni sklad Slov. ljudske stranke 370 K. Požrtvovalnim in zavednim možem iskrena hvala! — Župnik g. Lekše iz Luč nam je poslal za volilni sklad 10 D. — Banovci. Na svatbi Galunder-Fras se je nabralo med našimi somišljeniki za volilni sklad SLS 65 D. Vsem darovalcem iskrena hvala! Novoporočencema pa obilo sreče! — Za volilni sklad SKZ so zbrali veseli svatje na gostiji Zorjan—Kojc v Partinju 180 K.

Sv. Marjeta niže Ptuja. V naši prijazni, majhni vasič «Čunkovci» po imenu se je nabralo na skromni po odlični gostiji Franca in Gerje Vogrinec svotica 150.50 dinarjev za volilni sklad. Bal Bog veliko posnemovalcev! Novoporočencima pa obilo blagoslova!

Malivr pri Brezicah. Na gostiji pri g. Ivana Molanu dne 6. februarja so veseli gostje zbrali za volilni sklad KZ znesek 300 K.

Za volilni sklad SLS so zbrali zborovalci na shodih pri Sv. Barbari 600 K in pri Sv. Rupertu 368 K. Zivelil VINICARSKI KOTICEK.

Ljutomer. Občni zbor zveze viničarjev in kmečkih delavcev v Ljutomeru se vrši v nedeljo, dne 4. marca v Ljutomeru v gostilni «Triglav» po rani maši. Opozarjamo na ta občni zbor vse prijatelje našega gibanja, da se ga v največjem številu udeležijo. Posamezne skupine opozarjamo, da do najpozneje 1. marca vpošljejo svoje predloge in zahteve za občni zbor tajništvu Zveze viničarjev in kmečkih delavcev v Ljutomeru. — Tajništvo.

Sv. Miklavž blizu Ormože. V nedeljo, dne 18. febr. se vrši občni zbor skupine zveze viničarjev po rani sv. maši v Društvenem domu. Vsi viničarji, ki jim izboljšanje našega bednega položaja leži na srcu, prijazno vabljeni!

Iz Koroške.

Kotlje na Koroškem. (Protest.) Ker imajo vsa nemčrska gnezda Mežiške doline svoja lastna volišča, naši staronarodni občini pa se isto odreka in bodo vsled tega naši volilci prisiljeni, se podati po eno do dve uri daleč v sosedno občino Guštanj, da bodo mogli izvršiti svojo volilno pravico in dolžnost ter se s tem našim volilcem izvrševanje njihove volilne pravice otežkuje, mnogim naravnost zabranjuje, zato je občinski odbor na svoji seji dne 11. t. m. soglasno sklenil, da proti takemu kratenju volilne pravice od strani naše nasilne vlade odločno protestira; županu se naroča, da poskrbi za dan volitve za potrebne vozove, da se bo moglo tudi stare, obnemogle in bolehnne volilce spraviti na volišče in se istim s tem omogoči, da bodo mogli izpolniti svojo volilno dolžnost. Nas ne boste! Čim večji pritisk, tem hušji odpor. Proč z nasilnim, krivičnim centralizmom, živela avtonomija! Nočemo biti sužnji Beograda, ampak na svoji zemlji prosti samisvojni gospodarji!

Črna pri Prevaljah. Zadnje nedeljo je imel naš kandidat g. Jurij Kugovnik tukaj volilni shod. Razvil je program Slovenske ljudske stranke. Govor je bil zelo stvaren in popolnoma nepristranski. Celotno navzoči socialni demokratje so to priznali. Po govoru se je razvila živahna debata, ki so jo izzvali socialni demokratje. Toda vsi njihovi ugovori so bili takoj ovrženi. Mi hočemo avtonomijo in samostojnost! Edino naša stranka je glasovala zoper centralizem. Kdor hoče, da bomo Slovenci samostojni v okviru Jugoslavije, bo glasoval za našo stranko.

Gospodarstvo.

J. Blažević:

REZ VINSKE TRTE.

Prvo in najvažnejše delo je rez trsa, kajti od nje je odvisno, ali trs rodi, kolikor je največ mogoče, ne da bi premočno oslabil v svojem razvoju. Nepravilna rez povzroči, da trs ne obrodi dovolj povoljno, da pa tem bolj raste na les. Trs se obreže vsako leto in se s tem pomladi.

Ker se pa z rezjo trs vselej nekaj podaljša, se mora tako obrezovati, da se podaljšanje trsa le počasi vrši in da ne izraste prehitro čez, za vsak posamezni odgoj določeno višino. Zato se pušča rodilni le za rod od spodnjih dveh ali več rozg, višja rozga se pusti le, ako so spodnje rozge za rod nesposobne.

Rez enoletne rozge za rod ali za nadomestilo, se naj izvede 1—2 cm nad očesom, kajti rez tik očesa bi lahko povzročila, da se bi oko posušilo, ako pa se pusti predolgi čep nad očesom, se stržen posuši in nastane votlina, v katerih se zabubijo črvi grozdnega zavijača. To je zelo važno za kraje, kjer je ta mrčes zelo razširen. Ves drugi les, ki ni sposoben za rod ali za nadomestilo in tudi ves nepotreben mladi in stari les se gladko odreže, da ne nastanejo votline ali luknje na trsu. Stara, rahla, na trsu se nahajajoča skorja se mora skrbno odstraniti, da ne najdejo trsni škodljivci zavetja (grozdnji zavijač, skakavec, zavijač in različne vrste škrlatnih uši).

Trs moramo pri vsaki rezi z otiko ali motkico odkopati do cepljenega mesta, ter vse korenine na tem mestu skrbno odstraniti. Posebno važno je to pri mladih nasadih v dobri novi zemlji, kjer se povrhnje ali rosne korenine močno razvijajo.

V mladih nasadih z rodovitno zemljo se lahko nareže več rodnega lesa ko v starih nasadih in slabo rodovitni zemlji. Ako se pa vinograd na novo pognoji, se mu tudi lahko nareže več na rod, ko eno ali dve leti po gnojenju. Čas trsne rezi je pri nas svečan in prva polovica marca, ker je v naših krajih dostikrat nemože prej pričeti z rezjo zaradi snega, razun tega ni priporočljivo prej rezati, če tudi ni snega, ker je obrezan trs zelo občutljiv in bi hud mrz, ki po rezi večkrat nastopi, povzročil na trsu škodo. Po mrzazu že nastala škoda se da pri še neobrezanem trsu s primer-no rezjo, pri kateri se moramo ozirati na pozebljeni les, popraviti in sicer, če ni prevelika, popolnoma. Ako se pa reže trs prepozno, namreč v drugi polovici marca ali še pozneje, se trs zelo solzi, zgornja očesa se rada zadušijo in trs postane po večkratni pozni rezi slab. V višjih toplih legah se reže trs najprej, ker je tamkaj najprej skopnel sneg ter se je tudi najprej posušila zemlja. Potem se reže v nižjih, v zahodnih in vzhodnih legah, ko se je zemlja posušila.

Če je hud zimski mrzaz poškoval trs, je škoda različna. Nizke lege trpe več od mraza nego višje. Slabo dozorel les trpi več, ko dobro dozorel. Visoki sneg obvaruje pokrite dele trsa vsake škode, med tem ko trpe nad snegom se nahajajoči deli trsa škodo.

Če se je bati, da je trs pozebel, se mora najprej

preiskati, kako velika je škoda. Dožene se lahko, da so poškodovane samo oči, kot najbolj občutljivi del trsa, ali da je trpel tudi enoletni les, ki je istotako zelo občutljiv, ali da so pozeble ne samo oči in enoletni les, ampak tudi stari del trsa. Ako so pozeble samo oči, se more s pravilno rezjo škoda še nekoliko popraviti; je pa pozebel enoletni les, se da škoda že težje popraviti in ne docela; če je pa pozebel stari les — ni več pomoči. Če so poškodovane samo oči, se preišče škoda sledeče: Prereži po dolgosti vse oči ene rozge na trsih v spodnji, srednji in višji legi. Našel bodeš:

Visok sneg je obvaroval mraza spodnje dele trsa. Te trse moramo obrezati sledeče:

Pri rezi na locen, se reže na mesto locna toliko reznikov na 2—4 oči, da bode to število očes enako onim, normalno na locen obrežanim trsom. Za prihodnje leto določene rezervne čepe nareži kakor navadno, da bodeš zamogel naslednje leto trs poljubno obrezati. Trs, obrežan na reznike, ne zahteva, če je bil visok sneg nika-ke posebne rezi; ako pa je bilo malo ali nič snega in ako ima trs, oziroma rozga do tal poškodovane oči, moramo obrezati trs na ta način, da mu pustimo več reznikov, kakor navadno.

Vrhu tega se pustijo rezniki, ki rastejo zelo nizko (pri zemlji) iz dvoletnega in v sili tudi iz starega lesa. Ako ni bilo snega v vinogradu, se najde, da je trpel trs veliko mraza in da so spodnje oči bolj poškodovane nego zgornje. V tem slučaju se režejo daljši locni, kakor navadno in sorte, katere se režejo na reznik, se v takih slučajih režejo izjemoma na daljši locen, pa tudi na reznik; rezniki se režejo, kolikor le mogoče, visoko na trsu. Na ta način je upati, da bode pridelek večji, ker zgornje oči sigurnejše rastejo in obrodijo, kot spodnje.

V letih s hudim mrazom, se naj reže trs pozneje, kakor navadno, da se bolj razločno vidi, kako daleč je pozebel trs; po tem se ravna rez trsa. Locni se naj tudi še le tedaj privežejo, kadar se že vidi, ali ženejo oči ali ne. Ako oči ne poganjajo, se tisti locen popolnoma odreže, da se prihrani delo in vezilo za vez.

Ako bi dobro poganjale oči od obeh narezanih locnov, kar ni navadno, se odreže en locen, ako bi se bilo bati, da bo oslabela trta, če bi pustili oba locna.

Če je poškodoval zimski mraz tudi enoletni les, se da z umetno rezjo še marsikaj rešiti, vendar pa uspeh ni vsakokrat siguren. Upanje obstoji le v tem, ker ne pozebejo vsi trsi enako močno in da en in isti trs ne pozebe v vseh delih enako. V tem slučaju se reže trs pozneje, kadar se že lahko ugotovi, katero oko bode rastle in katero ne, in kako daleč je trs poškodovan. Pod takimi okolščinami se režejo bolj dolgi locni nego navadno in se pustita dva locna. Režejo se še tudi daljši in več reznikov, kakor navadno. Tudi locni se smejo izjemoma narezati, ki jih sicer ne prenesejo. Locni se vežejo, kadar so že pognali, da zamoremo odrezati vse tiste locne in reznike, ki ne rastejo ali celo malo zelenijo; odreže pa se lahko tudi eden locen, če sta bila puščena dva; ali nekaj reznikov, ako je pogon očes popoln. Močno poškodovani trsi dobe v spomladi in v poletju na starem lesu več ali manj zelenih mladice, katere se pri trebljenju ali mandanju do določenega števila odstranijo, da se morejo ostale dobro razvijati.

Najhujše je, kar se pa pri nas malo kdaj zgodi, če pozebejo tudi stari deli trsa. Posledica tega je, novi odgoj trsa in izguba pridelka je ne le v prvem, ampak tudi večinoma v drugem letu, ker se ne more narezati rodilnega lesa.

Da ne pozebe trta pod požlahtnenim mestom v nizkih, mrazu izpostavljenih legah, se mora trs v jeseni ogrniti z zemljo tako, da se omenjeno mesto zakrije.

Pozebe pa trs kljub temu, potem ne preostaja drugega, kakor da pridobimo iz podlage zelenih mladice, katere se cepijo na zeleno, ali pa se podlaga sama požlahtni na razkol ali v žleb, ali se izpolnijo prazna mesta s pogrobanjem sosednih trt. Pametneje je, take, pozebi izpostavljenega lege porabiti za druge kulture.

Ako je prejšnje leto toča poškodovala trs, se ravna rezatev po tem, kako je bil les poškodovan. Če je bil ranjen enoletni les in ako so rane že precej zace-tili in jih ni mnogo, tedaj se obreže redilni les na tisti strani trsa, kjer ni bilo ran. Reže razum tega, kakor navadno; ako se pa locen sloči, se mora paziti, da se na ranjenem mestu ne zlomi. Je škoda večja in so rozge zelo ranjene, vendar morebiti ne tako v spodnjih delih, se reže na daljše ali krajše reznike. V tem slučaju je izpad pridelka že zelo občutljiv.

Če so poškodovani tudi stari deli trsa in skorja pobita, zamoremo obrezati trs ravno tako na reznik.

Ker so te rozge še le po toči izrastle, se nahajajo večinoma na starem lesu in rode le izjemoma. Izpad pridelka je v teh slučajih velik.

V tem hudem slučaju se mora pri rezi in poznejšem poletnem delu posebno gledati na novi odgoj trsa. Pri tem se naj pazi, ali so nove rozge dobro prezimile ali ne, in če ni upati na dober les, kar se zgodi pri pozni toči, se mora trs obrezati celo do starega lesa in ga na novo odgojiti. Pridelka tukaj ni.

Imenovati še hočem rez na izrod, ki obstoji v tem, da se v slučaju, ako se namerava opustiti vinograd v celoti ali deloma iz kateregakoli razloga, obreže trs prvo in če potrebno drugo leto tako, da obrodi, kolikor mogoče največ, da se izrabi zadnja moč trsa. Po izkrčenju vinograda se naj neguje več let okopavina ali oves z lucerno, da se zemlja odpočije, nakar se prične z novim nasadom s primerno sorto in podlago.

Poročilo iz zagrebskega sejma od dne 7. februarja t. l. Zelo živahen je bil zadnji zagrebski sejm radi konjskih

kupčij. Vojaški erar je prodajal dražbenim potom za vojaško službo nerabne konje. Vojaški erar je prodal vse konje, pokupili so jih seljaki. Konjske cene so se dvignile pri enem paru od 36.000 K na 40.000 K. Kmetske konje pa so kupovali italijanski kupci, ki so kupovali konje za srednjo težo in jih plačevali po 60.000 K do 100.000 K par. Cene konjem pa se še bodo dvignile. Za vole I. razreda se je plačevalo 41 do 46 K 1 kg žive vage, II. razreda 36 do 40 K, III. razreda 24 do 27 K. Bosanske vole so plačevali po 33 do 35 K, krave so bile po 32 do 35 K. Teleta so plačevali po 54 do 58 K in po 42 do 48 K 1 kg žive vage. Pitane svinje so bile po 120 do 130 K — težje po 104 do 110 K. Prvovrstne bačke svinje pa se plačujejo celo po 180 K.

Tržne cene v Mariboru. 1 kg govejega mesa 1. razreda stane 16 dinarjev, 2. razreda 15 dinarjev, 3. razreda 14 din. Teletina: 1 kg teletine 1. vrste 16 dinarjev, 2. vrste 15 din. Svinjina: 1 kg prašičjega mesa 25 dinarjev. Pšenična moka nularica je 7,50 dinarjev 1 kg. 1 cent sena stane 225 din., ovsene slame 175 dij., 1 kubični meter trdih drv stane 175, mehkih 120 dinarjev.

Vrednost denarja, Ameriški dolar stane 100 do 101 dinarjev, francoski frank stane 6,30 do 6,40 dinarjev. Za 100 avstrijskih kron je plačati 0,15 dinarjev, za 100 čehoslov. kron 310 do 313, za 100 nemških mark 0,36 in za 100 laških lir 485 do 490 dinarjev. V Curihu znaša vrednost dinarja 5,15 centimov (1 centim je 1 para). Od zadnjega poročila je vrednost dinarja poskočila za 20 točk.

Dopisi.

Sv. Jurij v Slov. gor. Umrl je na Malni kmet Janez Muršec, dober mož in zvest naš somišljenik. Na zadnji poti ga je spremljalo izredno mnogo ljudstva. Pogrebci pa so zbrali za Bralno društvo 452 K. Naj v miru počiva!

Sv. Anton v Slov. gor. Zalostno je zapel mrtvaški zvon, ko so v nedeljo, dne 28. januarja belo oblečena dekleta nesle k pogrebu vzgledno Marijino družbenico Terezijo Močnik iz Brengove. Dolgo že naša župnija ne pomni tako krasnega pogreba, ki je pokazal, kako je bila ona pri vseh priljubljenosti. Dasiravno je že več let bolehal na želodcu, je bila zmiraj vekela in zadovoljna. Kakor se ravno v tem času neveste pripravljajo na poročni dan, tako se je tudi ona, v komaj osem dni dolgi boleznini na vnetju ledvic pripravila na prihod svojega nebeškega ženina, katerega je vedno ljubila čez vse. Rada je zahajala k sv. maši in k sv. zakramentom, zato je še par dni pred svojo smrtjo sprejela sv. obhajilo, ne vedoč, da jej je bilo za popotnico v večnost. Bodi ji zemljica lahka!

Sv. Bolfenk v Slov. ogr. Zadnji pondeljek je bilo pri nas vse na nogah, staro in mlado je hitelo v cerkev gledat odlično nevesto Marijo Svare iz Bišečkega vrha, ki je ta dan sklenila zvezo življenja s posestnikom Janezom Požegar iz Trnovca. Dobro Micko so poznali vsi daleč okrog; saj je bila od šolske dobe naprej cerkvena pevka, delavna odborica bralnega društva, marljiva igralka na domačem odru, pridna družbenica v Marijini družbi in njena skrbna tajnica od časa ustanovitve do danes. Naše najboljšje želje jo spremljajo na novih potih življenja. Za vse delo, trude in veselje Bog ji naj plačilo da! O draga sestra, bodi srečna, naj sreča bo ti tudi večna! Narodni svatje so se spomnili tudi svoje Kmetske zveze in darovali primerni znesek za njen volilni sklad. Bog jih živi!

Sv. Andraž v Slov. gor. Neprestano je pel zadnje dni mrtvaški zvon zadnjo pesem tukanjnim župljanom. Zapustil nas je blagi starček Janez Stebih iz Smolin, star 81 let. Vrste naših odličnih katoliških mož ga bodo pogrešale. Večni mir njegovim dušam. — Svoje trudne oči je zatisnila k večnemu počitku blaga, krščanska žena Marija Anželj. Trpljenja polno je bilo njeno življenje, trpljenja polna tudi njena dolga bolezen. Naj pri Bogu uživa plačilo. — V Vitomarcih pa je umrl posestnik Frane Čuček po kratki boleznini. — Predpust pa nam prinaša tudi vesele dni. Tri družbenice — vse tri tudi članice naših kat. društev — smo gledali pred oltarjem kot neveste. Kakor se spodobi, smo najslavnejše obhajali njih poročni dan. Da bi bile srečne in tudi vnaprej vnete članice naših organizacij. Bog jih živi! — V nedeljo, dne 4. februarja, pa so se poslavljali naši fantje-rekruti. Slovesna služba božja, skupno sv. obhajilo rekrutov, poslovlilni govor dušnega pastirja — vse to bo ostalo fantom pa tudi vsem drugim v neizbrisnem spominu. Naši možje so pa pridno na delu za našo Kmetsko zvezo. Za udnino in volilni sklad so nabrali nad 1000 K. Ne manjka zagriženih nasprotnikov, a ne manjka tudi, hvala Bogu, odličnih katoliških mož, ki stoje trdno kakor skala za naša katoliška načela. — Bog živi naše vrste!

Polenšak. Čudimo se samooblastnosti našega šolnika, ki je postal tako predrzen, da fantkom Orličem v šoli grozi, da ne bo noben skozi poletje oproščen, če ravno tudi ima pravico do oproščenja. Radovedni smo, če in naša škola tako veliko oblast! O tem prosimo, da nam v cenjenem »Slovenskem Gospodarju« uredništvo odgovori! — Opomba: Prosimo, naznanite tajništvu naše Kmetske zveze vsak posamezni slučaj! Bomo potrebno preskrbeli po naših zastopnikih.

Polenšak. Občni zbor Kmetske zveze na Polenšaku pri Ptujju. V nedeljo, dne 4. t. m., je imela tukajšnja krajevna organizacija KZ svoj občni zbor, kateri se je vršil v mežnarji ob veliki udeležbi naših zavednih mož. Ta občni zbor je pokazal, da smo tudi mi Polenšani siti sleparij in lumparij naših izdajalcev, izkoriščevalcev, laži-samostojnežev ter da je že veliko pametnih mož zapustilo to stranko ter se vračajo v našo sredino pod prapor KZ. Za predsednika je bil izvoljen g. Franc Slana, kmet v Polencih. Upamo, da s pomočjo SKZ bomo tudi mi Polenšani ob prihodnjih volit-

vah pokazali, da se ne damo več za nos voditi od raznih lažljivih prerokov.

Polenšak. Naš novi konjač g. Duh iz Hlaponec je v svoji naprednosti postal tako predrzen, da hoče pobočnikom vzeti pse, ki jih imajo v hiši zaprte s pravilno znamko in nagobčnikom. In to se najraje prigradi pri naših pristaših, a psov gg. naprednjakov, ki prosto brez nagobčnikov okoli letajo, ne vidi. Tej dvojni meri g. konjača se mi čudimo in mu povemo, da se ne bomo dali šikanirati.

Svetinje pri Ormožu. Na veseli gositi g. Josipa Galunder in gospodične Barike Vraz se je nabralo za svetinjskega Orla 73 D 50 p. Pristréna hvala! Bog živi! Dne 4. februarja se je poročil v Svetinjah g. nadučitelj Adolf Friedl z gospodično Anico Kosi. Isti dan se je poročil g. orožnik Pavel Šofter z gospodično Bariko Rakuša, hčerko kapelnika svetinjske godbe. Bog daj srečo in blagoslov.

Ormož. Pripravljalni odbor za stavbo Katoliškega doma v Ormožu vabi vse, svoječasno izvoljene odbornike in druge dobrotnike, da se zanesljivo udeležijo seje, ki se vrši v nedeljo, dne 18. svečana 1923 po rani službi božji v Kletarski gostilni v Ormožu. Na dnevnem redu je poročilo predsednika, tajnika in blagajnika, ter slučajnosti. K polnoštevilni udeležbi vabi odbor.

Ormož. Obrtniki Ormoža in okolice se prijazno vabijo na obrtniški shod, ki se vrši dne 18. februarja ob 8. uri v lokalih g. Bauer. Obrtniki-tovariši, s svojo udeležbo pokažite, da vam je napredek in dobrobit prvo in da se zavedate, da le v skupnem delu in v skupnem nastopu je moč in se da kaj doseči. Na dnevnem redu so zelo pereča vprašanja. Govornik pride iz Ljubljane. Pridite polnoštevilno! Na svidenjel!

Zdole pri Brežicah. Zadnji dopis iz Zdole je tako razburil Borovinškovega ateka, da ga ni zdaj nič na sveto. Pravili smo že, da je strasten republikanec. Med vojsko se je klatil po Nemčiji, menda se je tam politike naučil. Seveda, delati se mu ne ljubi. Pa bi rad bil poslanec, zato hodi agitirat za Novačanovo republiko. Mihel, le pojdi nazaj v Holandijo in tam vpelji svojo republiko, pri nas je ne boš.

V libijski puščavi.

Roman.

Angleški pisal A. Conan Doyle.

(Dalje.)

Poveljnik je čakal, da je dragoman končal svoj govor. Tedaj pa je dal kratko povelje in črnc z dolgim, rjavom marogastim mečem je pristopil.

Dragoman je zacvilil, kakor zajec in se obupno spet vrge v pesek.

«Kaj je to, Cochran?» je vprašal Brown. Polkovnik je namreč svojčas služil v egiptovski vojski in je bil edini med potniki, ki je razumel par besed arabski.

«Kolikor razumem, je poveljnik mnenja, da ni vredno vlačiti dragomana seboj po puščavi, ker bi nihče zanj ne plačal odkupnine. Za sužnja pa jim je preslab.»

«Siromak —!» je pomilovalno vzkliknil Brown. «Povejte mu, Cochran, povejte poveljniku, naj ga pusti živeti! Da bi ga zaklali kar tuje pred nami, tega vendar ne moremo dovoliti! Recite, da bomo zložili odkupnino zanj! Jaz koj ponudim vsako sprejemljivo vsoto!»

«Tudi jaz se obvežem, da bom dal, kolikor bo v mojih močeh!» je vzkliknil Belmont.

«Napravil bomo pisмено pogodbo!» se je uslužno vtaknil vmes odvetnik Stephens. «Če bi imel pero in črnilo, koj bi sestavil pogodbo, in poveljnik se sme zannesti, da bi odgovarjala vsem pravnim predpisom.»

Toda polkovnikova arabščina je bila pomanjkljiva in poveljnik ga ni poslušal. Mansur pa je bil preveč zmeden, da bi bil razumel velikodušno ponudbo izletnikov. — Črnc z mečem je pogledal svojega zapovednika, njegova svetločrna roka je šinila kvišku in meč je zažvižgal po zraku —

V istem hipu pa je dragoman nekaj zavpil, meč je zaostal sredi pota in poveljnik in njegov pobočnik sta se z nenavadno radovednostjo spet obrnila. Še drugi so pristopili in tesna gruča se je strnila okrog stokajočega in moledujočega Mansurja.

Polkovnik ni razumel, kaj je vzrok te nenadne izpremembe. Še manj so drugi umeli, kaj pravi Mansur radovednim dervišem.

Hipoma pa je šinila Stephensu grozna misel skozi možgane — Zaslutil je, kaj pripoveduje dragoman.

«O — ti hudoba izdajalska!» je divje zakričal. «Molči, molči, nesrečnež —! Molči! Bolje da umreš, tisočkrat bolje da umreš!»

Prepozno —!

Ni bilo dolgo, pa so ujetniki na lastne oči videli, s čim si je hotel strahopetni Mansur rešiti življenje —

Videli so, kako je poveljnik prezirljivo pokimal. Na njegovo strogo lice je stopil izraz zaničevanja, kakršnega ima pošten človek za izdajalca. Mansur je z naglim, drhtečim glasom nekaj pripovedoval in kazal proti griču. Tolpa dvanajstih dervišev je na poveljnikovo besedo planila po stezi na vrh griča in izginila za robom.

Ujetnikom so zatrepotali živci v strahotnem pričakanju —

Mučen molk je zavladal —

Mahoma pa ga je pretrgalo divje, zmagovito vpitje, kriki groze in iznenadenja so se vmešavali in trenutek pozneje so se prikazali derviši na robu planote in sredi med njimi obe ženski —

(Dalje prihodnjic.)